

Када су преговори у Бриселу први пут прекинути Кетрин Ештон је драматично објаснила да је јаз између две делегације „узак али дубок“, а три српска лидера су затим кренули да поправе урушени патриотски имиџ. Иступање председника Николића у УН на расправи у Хашком трибуналу, Дачићев пут у Москву и Вучићево и СНС-овско одлучно „не“ пајтићевском сецесионизму требало је да нам укажу да иза српских главара стоји чврст и бескомпромисан став „Србија пре свега“, који ће их водити и у тужним бриселским преговорима.

Девета рунда дијалога Београда и Приштине на крају је прекинута, као и прошли пут, али се важна промена ипак десила, пошто је Кетрин Ештон овај пут оптимистички саопштила да је договор могућ, а јаз узак и плитак. Познато је да је српској страни понуђена заједница четири српске општине без албанских, регионални и локални полицијски командири на северу и у српским општинама јужно од Ибра. Север КиМ треба да остане без тзв. војске Косова, предвиђен је Окружни суд у Косовској Митровици и истурена одељења тог суда у све четири општине.

Ингеренције заједнице укључују надлежности над делом образовног и здравственог система, као и над просторним планирањем и економским развојем. Српски преговарачи тражили су од Брисела да се НАТО обавезе да ће гарантовати безбедност косовским Србима на северу КиМ на период од три до 10 година, и након што све буде разјашњено, очекује се да се Србија о овој понуди изјасни у наредних неколико дана.

Предах пред капитулацију?

Пише: Трифун Ристић
четвртак, 18 април 2013 12:43

